Jumala koputti ikkunaan ja keskeytti lehdenlukuni: "Taivaallinen faunalaskenta on saatu valmiiksi, ja tulokset ovat hälyttäviä: monissa lajeissa on huolestuttavaa vajausta, kun taas muutama laji, erityisesti ihminen, on yksilömäärältään kasvanut kohtuuttomasti." Jumala kuulosti Tilastokeskuksen ylitutkijalta ja näytti jyrsijältä, tarkemmin sanoen oravalta. Ehdin ihmetellä, miksi Jumalaa tarvittiin kertomaan tosiasiat, jotka olivat jo pitkään olleet ihmisten tiedossa. Syy selvisi, kun Jumala jatkoi: "Taivaallinen valvontakomissio on päättänyt, että koska tilanne on kestämätön, eri lajien määriä on pakko tasoittaa. Osana tähän tasapainottamisprojektiin kuuluu se, että tietty joukko ihmisiä joutuu muuttumaan linnuksi tai kalaksi. Te kuulutte tähän satunnaisesti valittuun ryhmään. Lintu- tai kalalajin saatte valita itse, samoin elinympäristönä toimivan vesistön kalan tullessa kysymykseen. Taivaan yliluonnollisen keskussairaalan parhaat voimat ovat käytössänne muutosprosessissa." Moni voisi luulla, että tuollainen tieto olisi järkytys ihmiselle, mutta kuulin sanovani Jumalalle: "Mikäpä siinä, ei tämä ihmisenä oleminen niin herkkua ole." Tiedustelin asiallisesti myös harkinta-ajan pituutta, koska linnun ja kalan väliltä valitseminen vaikutti näin ensi alkuun hieman kinkkiseltä. Lajivalintakin pitäisi tehdä. Pragmaattisuuteni häiritsi minua. Miksi suhtauduin asiaan näin käytännöllisesti? Ehkä kaikki johtaisi vielä post-traumaattiseen stressihäiriöön. Selvisi, että miettimisaikaa oli seuraavan viikon keskiviikkoon kello 16:een saakka. Nyt oli lauantai, iltapäivä. Aikaa ihmisenä pörräämiseen oli siis neljä vuorokautta. Uskoin, että pystyisin tuossa ajassa rakentamaan järkevän ratkaisun annetuilla reunaehdoilla. Ensimmäinen selvitettävä asia oli se, olivatko vaimoni ja kaksi lastani valittujen joukossa. Eivät olleet. Jos olisivat olleet, niin linnuiksi muuntautuminen olisi helpottanut elämää monin tavoin, muun muassa yhteisten etelänmatkojen järjestelyjen osalta. Nyt muidenkin aikataulu olisi lukittu valitsemani lintulajin syysmuuttoaikaan. Edellyttäen, että lintulaji edustaa muuttolintuja. Ja tietysti edellyttäen, että en päädy kala-vaihtoehtoon. Ja vielä sekin huomioon ottaen, että minut ylipäätään hyväksyttäisiin perheenjäseneksi toisen eläinlajin edustajana. Vaimo järkyttyi tiedosta pahanpäiväisesti, mikä oli mielestäni luonnollista. Olihan kyseessä lievästi sanottuna epätavallinen ja keskinäiseen suhteeseemme väkisinkin radikaalilla tavalla vaikuttava muutos. "Ainahan minä olen miettinyt, oletko sinä lintu vai kala, mutta en minä tällaista odottanut!" vaimo huusi poissa tolaltaan. Lapset suhtautuivat neutraalimmin. Nuorempi oli innoissaan: "Minä haluan akvaarion." "Miksei voida rakentaa lintuhäkkiä vierashuoneeseen?" vaati vanhempi. Näin Jumalan liikuskelevan takapihalla, mutta se ei tullut enää puhumaan. Huusin kerran sen perään, mutta se hyppäsi aidan toiselle puolelle taakseen katsomatta ja katosi kuusikkoon. Olisin halunnut kysyä, minne ja kenelle toimitan päätöksen ja miten, kirjallisena vai suullisesti. Käykö sähköpostilähetys vai pitääkö käyttää kirjattua kirjettä? Päättelin kuitenkin, että koska kyseessä oli Jumalan ilmoitus, niin Jumala varmaan kaikkitietävänä ja telepatian hallitsevana multitalenttina onnistuu onkimaan päätöksen aivojeni sopukoista. Kunhan vain saan ratkaisun tehtyä. Mitä ihminen tekee tietäessään, että hän elää ihmismuotoisena enää neljä päivää? Minun tapauksessani ei kummempia. Viikonlopun vietin perheen kanssa. Siivottiin yhdessä. Kannoin kaikki matot ulos tuulettumaan. Siihen ei lintu tai kala pysty. Vähän harmitti, kun tiedostin, että mieluinen puhdetyö jää minulta kohta pois. No, lapset kasvavat ja jaksavat pian kanniskella mattoja. Maanantaiaamuna menin normaalisti töihin. Ilmoitin esimiehelleni, että torstaista alkaen tehtäväkuvaani pitäisi muokata, koska olen siitä lähtien lintu tai kala, en ole vielä päättänyt kumpi. Esimies ohjasi minut työterveyden vastaanotolla. Menin hänen mielikseen. "Onko teillä ollut viime aikoina työstressiä?" minulta kysyttiin. Sain loppuviikon vapaata. Lopulta koitti keskiviikko, kello läheni neljää iltapäivällä. Vaimo oli kutsunut lähisukulaiset molemmilta puolilta seuraamaan muodonmuutosta. Olin tehnyt päätökseni lajivalintoineen. Ennen lopullista

ratkaisua olin konsultoinut paria biologiystävääni lintuja ja kalana elämisen eduista ja haitoista. SWOT-analyysin perusteella tekemäni päätös oli epäilemättä ainoa oikea. Kahta minuuttia vaille neljä ikkunaan koputettiin. Jumala seisoi ikkunalaudalla kahdella jalalla. Sillä oli etukäpälissään nippu papereita, joita se selasi kuumeisesti. Samalla se selitti kiihtyneellä äänellä: "Ihmisten muutosprosessi on peruttu. Laskennassa on tapahtunut virhe. Ihmisiin on laskettu epähuomiossa mukaan kaikki ihmisen rakentamissa asumuksissa elävät eläimet. Lehmät, hevoset, siat, kanat... Palaamme asiaan myöhemmin, mikäli aihetta ilmenee. Pahoittelemme aiheuttamaamme häiriötä."